

nar l'intervenció o parer de les associacions de metges pràctics, i tot allò que es refereix a la salut pública. Es, doncs, a aquestes associacions, a nosaltres mateixos, a cada país, que ens pertoca treballar, d'estudiar cada qüestió, de reunir arxius, i de posar-nos en condicions. en una paraula, per respondre a tot el que ens consultin a fi de col·laborar amb tota competència amb els nostres governs. Així rendirem un bon servei, no solament als nostres companys, sinó als nostres malalts i al nostre país.

Però aquests treballs executats dins de cada un dels nostres països, els resultats que hem obtingut, l'experiència que hem adquirit, els mateixos estudis que avui tenim en curs, es necessari que tot això ho posem a la disposició de les associacions germanes d'altres nacions i així reciprocament. Ens cal que, per una ajuda mutual, ens aprofitem tots dels treballs i dels avenços realitzats a cada contrada. Es necessari, doncs, aproximar-nos i conèixer-nos uns als altres. Ens desconeixem mutuament. Veus aquí el mal! Vivim massa cada un a casa nostra, massa tancats a les nostres pròpies idees, sense estudiar les dels altres i servir-nos-en en tenir necessitat. Estem massa incommunicats.

Obrim les finestres... aquesta és la conclusió a la qual hem arribat tots nosaltres de comú acord

* * *

Amb aquest fi, avui mateix, dia 14 de juliol, ens hem constituït amb un Comitè d'iniciativa, que formarà la nau central, a la qual esperem que vindran a ajuntar-se els representants de nombroses nacions: El nostre Comitè està obert per tothom i és una invitació a ajuntar-nos amb nosaltres el que fem amb aquesta lletra.

Això no és altra cosa que un Comitè provisional, únicament destinat a estudiar els mitjans de crear una **UNIO INTERNACIONAL DE METGES PRACTICS**. Més això no es farà fins més tard, i després de les opinions i observacions emeses per cada una de les nostres pròpies Associacions, *úniques qualificades* per prendre qualsevol decisió.

Prenem simplement amb això l'iniciativa personal de proposar alguna cosa, però queda ben entès que nosaltres no podem pendre cap decisió, per nosaltres mateixos, a menys d'haver estat amb anticipació designats especialment per les nostres Associacions respectives. A elles cor-

respon dir si la nostra iniciativa ha d'ésser aprovada, continuada... o abandonada; en qual cas el nostre Comitè seria dissolt i nosaltres guardariem únicament el sentiment d'haver intentat en và de fer ressorgir quelcom que ens sembla útil.

* * *

Qualsevol que sigui la seva sort en l'esdevenidor, a l'hora actual és el nostre deure de presentar un pla, si volem demostrar quelcom pràctic i no una quimera...

Veus aquí, doncs, després d'un llarg canvi d'impressions, en el qual cada un de nosaltres aportà francament les seves concepcions i punt de vista, el que ens ha semblat, per unanimitat, que podia ésser presentat com un avant-projecte simplement destinat a servir ulteriorment de base de discussió en vistes a crear una Unió Internacional.

De seguida hem vist que no era necessari un organisme complicat, al contrari, cal fer quelcom que sigui el més simple possible, i ho hem resumit així:

"La Unió internacional de Metges pràctics" no serà altra cosa que un centre d'informació i de notícies, l'òrgan permanent del qual serà un secretariat general, sense cap estat major de President, Vice-president, etc.; el Consell de l'Unió serà compost de un membre corresponsal, o del seu suplent, per cada nació que formi part de la dita Unió."

Com es veu en la nostra proposició, l'òrgan principal serà únicament el Secretariat general. I aquell serà el centre d'informacions i informes, encarregat d'assegurar el lligam entre els cossos mèdics de les diferents nacions, es a dir, pràcticament, entre els Corresponsals de cada una de les nostres agrupacions nacionals. Cada corresponsal serà a l'ensem l'agent intermediari entre el seu país i el secretariat general.

Un exemple concretarà millor el nostre pensament. Suposem que l'unio dels metges de Finlàndia, desitja conèixer com han resolt a Suïssa i Itàlia les agrupacions mèdiques tal qüestió de medicina social. El corresponsal de Finlàndia fa simplement la seva demanda d'informes al secretari de la Unió internacional. Aquest la comunica als dos corresponsals de Suïssa i d'Itàlia. Així que reb les respostes, les comunica al metge o corresponsal finlandès que les ha demanades... però guardant còpia de les contestes rebudes en